

ת"פ 25410/02/21 - גלית צרפתי חי נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ת"פ 25410-02-21 מדינת ישראל נ' צרפתי חי

בפני	כבוד השופט יובל ליבדרו
המבקשת (הנאשמת)	גלית צרפתי חי
נגד	ע"י ב"כ עו"ד תמי אולמן
המשיבה (המאשימה)	מדינת ישראל
	ע"י ב"כ עו"ד אדוה ויצגן

החלטה

1. לפניי בקשת הנאשמת להורות על תיקון כתב האישום כך ששמו של עד התביעה מספר 1 יפורט בכתב האישום. הבקשה מתייחסת להחלטת המאשימה שלא לפרט את שמו המלא של עד התביעה מספר 1, שהוא אבי הילד המשותף שלו ושל הנאשמת, וזאת במסגרת כתב האישום אשר הוגש כנגד הנאשמת בו יוחסו לה עבירות של חטיפה ממשמורת והפרת הוראה חוקית, עבירות לפי סעיפים 373(א) ו-287(א) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977, עבירות הקשורות בילד המשותף, שהוא קטין (להלן: "הקטין").
2. במסגרת הבקשה טענה הנאשמת כי אין חשש שחשיפת שמו של ע"ת 1 תוביל לפגיעה בקטין עצמו מאחר ושמה שלה (כאמו של הקטין) כבר נחשף, ומלכתחילה המאשימה לא ביקשה לאסור את פרסום שמה, ומכאן שזהותו של הקטין כבר ידועה לכל. הנאשמת הוסיפה וטענה כי האינטרס הציבורי בחשיפה גובר על זכות האב לפרטיות, וכן שבהתאם להוראות חוק סדר הדין הפלילי על כתב האישום לספר את "סיפור המעשה" תוך הצגת תמונה מלאה של עובדותיו, לרבות של רשימת עדי התביעה.
3. המאשימה ביקשה לדחות את בקשת הנאשמת וזאת מן הטעם שחשיפת פרטי ע"ת 1 תביא בהכרח לחשיפת פרטי הקטין שנושא את שם משפחתו של ע"ת 1. עוד טענה המאשימה כי דווקא נוכח טענות הנאשמת לפיהן ע"ת 1 פגע בקטין, מצדיקות את דחיית הבקשה וזאת הן כדי למנוע פגיעה בקטין, בשלומם ובצנעת פרטיותו, לא רק בזמן ניהול המשפט אלא גם בעתיד לבוא, והן כדי להגן על ע"ת 1 עצמו אשר כבר נחשף למסרים מאיימים. המאשימה הפנתה בטיעוניה לסעיפים 70(ג) ו-(ד) חוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד - 1984 (להלן: "חוק בתי המשפט") לצורך תמיכה בטיעוניה.

כן הפנתה המאשימה לכך שהנאשמת נתנה בעבר את הסכמתה לאיסור פרסום פרטי הקטין, כמו גם של ע"ת 1 ובני משפחתו הגרעינית, ומכאן שבקשת הנאשמת מהווה חזרה מהסכמה זו.

עמוד 1

4. הנאשמת השיבה לתגובת המאשימה וטענה כי אין בתגובת המאשימה כדי להתמודד עם העובדה שזהות הקטין כבר פורסמה עם פרסום שמה. הנאשמת שבה וטענה כי לעד תביעה אין פריבילגיה שפרטיו המזהים לא ייחשפו במסגרת כתב האישום, במיוחד כאשר לדידה ביצע אותו עד מעשים חמורים כלפי הקטין. הנאשמת טענה עוד כי אין כל מניעה לחזור מהסכמה בעניין איסור פרסום, לא כל שכן עת ההסכמה שניתנה בעבר ניתנה שלא על דעתה.

דין והכרעה

5. לאחר שבחנתי את נסיבות העניין ואת טיעוני הצדדים, הגעתי לכלל מסקנה לפיה יש לדחות את בקשת הנאשמת.

אכן, ברירת המחדל היא של גילוי ושיקוף. ככלל, דיונים אמורים להתקיים בדלתיים פתוחות, ללא הגבלות על פרסום תוך פירוט מרבי של עובדות כתב האישום, לרבות פרטים של עדי תביעה. זאת הן כדי לשמר את זכויותיו הדיוניות והמהותיות של הנאשם והן כדי לשמר את האינטרס הציבורי הקשור בפומביות הדיון.

לצד זאת, המחוקק הכיר בכך כי בהתקיים נסיבות מסוימות ניתן לסטות מעקרונות הגילוי והשיקוף, לרבות קיים דיון בדלתיים סגורות או חיסויים של פרטים מסוימים.

סעיף 70(ג) לחוק בתי המשפט מתייחס לאחת הנסיבות האמורות תוך שהוא קובע כי: **"לא יפרסם אדם בלי רשות בית המשפט פרסום בעניינו של קטין כאמור בסעיף 24(א)(1) לחוק הנוער (טיפול והשגחה), התש"ך - 1960"**.

בסעיף 24(א)(1) הנ"ל נקבע כי תהא זו עבירה פלילית שעונשה שנת מאסר או קנס של: **"המפרסם שמו של קטין או כל דבר אחר העשוי להביא לידי זיהויו של קטין בין על ידי כלל הציבור ובין על ידי סביבתו הקרובה או לרמז על זיהויו כאמור, בין באמצעות פרסום של קולו, דמותו, כולה או חלקה, סביבתו או דמויות הקרובות לקטין, ובין בדרך אחרת, באופן או בנסיבות שיש בהם כדי לגלות אחד מאלה..."**

(ה) הקטין הוא בן משפחתו של אדם שמייחסים לו עבירה או שחיתות מידות, ואולם אין בכך כדי למנוע פרסום דמותו של בגיר שמייחסים לו עבירה".

הנה כי כן, כל פרסום של דמויות הקרובות לקטין, ומן הסתם של אביו של הקטין, אשר יכול להביא לזיהויו הקטין או לרמז אודותיו, בנסיבות בהן הקטין הוא בן משפחה של אדם שמייחסים לו עבירה - הנאשמת שהיא כזכור אמו של הקטין - נאסר ומהווה עבירה. פרסום זהות אמו של הקטין - הנאשמת, אשר מיוחסות לה עבירות, הוחרג אפוא מעניין זה ומכאן שטענת המאשימה נראית בעיני כנכונה.

בנוסף, המאשימה ציינה בתגובתה כי ההליך כולו נפתח בהתערבות של עובדים סוציאליים ומכאן שאף מטעם זה, כאמור בסעיף 24(א)(ב) לחוק הנ"ל, יש לדחות את הבקשה.

מעבר לנדרש אציי, כי אף אם פרסום שמה של הנאשמת הוביל במידה מסוימת לזיהויו פרטים של הקטין אין כל מקום להעצים אפשרות זו באמצעות חשיפת פרטיו של ע"ת 1 שהוא כאמור אביו של הקטין אשר נושא את שם משפחתו של האב.

באשר לטענה בדבר הצורך בפירוט כתב האישום באופן שיכלול פרטים מלאים של ע"ת 1, סבורני כי אין לתת לה משקל של ממש. זאת, הן בשל ההגנה הנדרשת בעניינו של הקטין כאמור לעיל והן בשל העובדה שהעד הפירוט ביחס לשמו של ע"ת 1 לא פוגע באופן מעשי בצורה כלשהי בניהול הגנת הנאשמת ולו מן העובדה שהנאשמת מודעת גם מודעת לפרטיו ולזהותו של ע"ת 1 שהוא כזכור האב של הבן המשותף.

בשולי ההחלטה, לא יהא זה למותר להזכיר כי הבקשה לאיסור פרסום פרטיו של ע"ת 1 ושל הקטין, הוגשה על-ידי המאשימה ביום 17.02.2021, ולאחר שניתן צו זמני עד לדיון בבקשה במעמד הצדדים, התקיים דיון ביום 01.03.2021 בנוכחות הנאשמת ובא-כוחה, בו ניתנה הסכמה לבקשת איסור הפרסום של הפרטים הנ"ל. מעבר לטענה שההסכמה ניתנה שלא על דעת הנאשמת, כאשר זו כאמור נכחה בדיון בו ניתנה ההסכמה, לא ברור מדוע אך בחלוף למעלה מחודש העלתה הנאשמת עניין זה מחדש.

לאור כל האמור לעיל, אני דוחה את הבקשה.

המזכירות תשלח העתק מההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, כ"א תמוז תשפ"א, 01 יולי 2021, בהעדר הצדדים.